

ונחלש אותו של המות. בפדיון הנה קונה לו חיים, כמו שנתבאר. ואותו הצד הרע עוזב אותו ולא אוהו בו.

מצוה ארבע עשרה - לשמר את יום השבת, שהוא יום המנוחה מכל מעשה בראשית. פאן פלולות שתי מצוות - אחת שמירת יום השבת, ואחת לקדש אותו היום בקדושו. לשמר את יום השבת, כמו שהזכרנו והערנו עליו, שהוא יום של מנוחה לעולמות, וכל המעשים נשתכללו בו ונעשו עד שהתקדש היום. בין שהתקדש היום, נשארה בריאה של רוחות שלא נבראו להם גופות. וכי לא ידע הקדוש ברוך הוא לעכב לקדש את היום עד שיבראו גופות לרוחות הללו? אלא עץ הדעת טוב ורע עורר את אותו הצד האחר של הרע ורצה להתחזק בעולם, ונפרדו כמה רוחות בכמה מינים להתחזק בעולם בגופות.

בין שראה הקדוש ברוך הוא כף, נתעורר מתוך עץ החיים נשיבת רוח והפה באילן אחר, והתעורר צד אחר של טוב והתקדש היום. שהרי בריאת גופות והתעוררות רוחות בצד הטוב היא בלילה הזה, ולא בצד האחר. ואלמלא הקדים הצד האחר בלילה הזה טרם שיקדים צד הטוב, לא יכול העולם לעמד לפנייהם אפלו רגע אחד. אבל הקדוש ברוך הוא הקדים רפואה - שדלג לפניו קדוש היום, והקדים לפני הצד האחר, והתקים העולם. ומה שחשב הצד האחר להפנות בעולם להתחזק, נבנה בלילה הזה צד הטוב והתחזק, ונכנו גופות ורוחות קדושות בלילה הזה מצד

ואתחלש ההוא דמות. בפורקנא דא קני ליה חיים כמה דאתמר. וההוא סטרא בישא שבק ליה ולא אחיד ביה:

פקודא ארביסר לנטרא יומא דשבתא, דאיהו יומא דנייחא מכל עובדי בראשית. הכא כלילן תרין פקודין. חד נטרא דיום השבת. וחד לקדשא ההוא יומא בקדושיה. לנטרא יומא דשבתא כמה דאדברנא ואתערנא עליהו דאיהו יומא דנייחא לעלמין. וכל עבידן ביה אשתכללו ואתעבידו עד דאתקדש יומא. בין דאתקדש יומא אשתאר בריאה דרוחין דלא אתברי לון גופא. וכי לא הוה ידע קדשא בריך הוא לאעכבא לקדשא יומא עד דיתברון גופין להגי רוחין. אלא אילנא דדעת טוב ורע אתער ההוא סטרא אחרא דרע ובצעא לאתתקפא בעלמא ואתפרשו כמה רוחין בכמה זיינין לאתתקפא בעלמא בגופין.

בין דחמא קדשא בריך הוא כף, אתער מגו אילנא דחיי נשיבא דרוחא ובטש באילנא אחרא ואתער סטרא אחרא דטוב ואתקדש יומא. דהא בריאו דגופין ואתערון דרוחין בסטרא דטוב איהו בהאי ליליא, ולא בסטרא אחרא. ואלמלא אקדים סטרא אחרא בהאי ליליא עד דלא יקדים סטרא דטוב, לא יכיל עלמא למיקם קמייהו אפילו רגעא חדא. אבל אסוותא אקדים קדשא בריך הוא דדלג קמיה קדושא דיומא ואקדים קמי סטרא אחרא ואתקיים עלמא ומה דחשיב סטרא אחרא לאתבני בעלמא לאתתקפא, אתבני בהאי ליליא סטרא דטוב ואתתקף ואתבנון גופין ורוחין קדישין בהאי

ליליא מסטרא דטוב. ובגין

כָּךְ עוֹנֵתָן דְּחַפְמִיִן דִּידְעֵי דָא מְשַׁבֵּת (דף יד ע"ב) לְשַׁבַּת.

הטוב. ומשום כך עונתן של חכמים שיודעים את זה משבת לשבת.

שְׁהָרִי אַז רִוְאָה אֶת זֶה הַצַּד הָאֲחֵר, שְׂכָמוּ שְׁהִיא חֲשִׁבָה לְעִשׂוֹת - עֲשֵׂתָה צַד שֶׁל הַקְּדוּשָׁה. הוֹלְכֵת וּמְשׁוֹטְטֵת בְּכִמְהָ צְבָאוֹת וְהַצְדָּדִים שֶׁלָּהּ, וְרִוְאָה אֶת כָּל אוֹתָם שֶׁמְשַׁמְשִׁים אֶת מִטְתָּם בְּגִלּוּי שֶׁל גּוֹפֶס לְאוֹר הַנֵּר, וְכָל אוֹתָם הַבְּנִים שִׁיּוֹצְאִים מִשֵּׁם הֵם נִכְפִּים, שֶׁהֵיוּ שְׂרוּיִים עֲלֵיהֶם רוּחֹת מֵהַצַּד הָאֲחֵר הַהוּא. וְאוֹתָם הַרוּחֹת הָעֲרֻטִּילָאוֹת שֶׁל הַרְשָׁעִים שֶׁנִּקְרָאִים מִזִּיקִים, וְשׁוֹרָה בָּהֶם לִילִיָּת וְהוֹרְגָת אוֹתָם.

בֵּינָן שֶׁהַתְּקַדְּשׁ הַיּוֹם וְהַקְּדוּשָׁה שׁוֹלְטָת עַל הָעוֹלָם, אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר מִקְטִין עֲצָמוֹ וְנִטְמָן כָּל לַיִל שַׁבַּת וְיוֹם הַשַּׁבָּת, פְּרִט לְאַסִּימוּ"ן, וְכָל הַכֶּת שֶׁלּוֹ שְׁהוֹלְכִים עַל הַנְּרוֹת בְּסִתְר לְרִאוֹת אֶת הַגִּלּוּיִים שֶׁל הַתְּשֻׁמִּישִׁים, וְאַחַר כֵּן נִטְמָנִים בְּתוֹךְ נֶקֶב הַתְּהוֹם הַגָּדוֹל. בֵּינָן שִׁיּוֹצְאָה הַשַּׁבָּת, כִּמְהָ צְבָאוֹת וּמַחְנֹת פּוֹרְחִים וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם, וְעַל כֵּן תִּקַּן שִׁיר שֶׁל פְּגָעִים שֶׁלֹּא יִשְׁלְטוּ עַל הָעַם הַקְּדוֹשׁ. לֹאִיזָה מְקוֹם מְשׁוֹטְטִים בְּלִילָה הַהוּא? כְּשִׁיּוֹצְאִים בַּחֲפוּזִן וְחוֹשְׁבִים לְשִׁלְט בְּעוֹלָם עַל הָעַם הַקְּדוֹשׁ, וְרוֹאִים אוֹתָם בַּתְּפִלָּה וְאוֹמְרִים אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת, וּבְרֵאשִׁית מְבַדִּילִים בַּתְּפִלָּה וּמְבַדִּילִים עַל הַכּוֹס, פּוֹרְחִים מִשֵּׁם וְהוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים וּמְגִיעִים לְתוֹךְ הַמְּדַבֵּר. הַרְחֵמֶן יִצְיָלְנוּ מֵהֶם וּמֵהַצְדָּדִים הַרְעִים. אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה, שֶׁלְּשָׁה הֵם שְׂגוּרָמִים רְעָה

דְּהָא כְּדִין חֲמַת דָּא סְטָרָא אַחְרָא דְכִמְהָ דְּאִיהִי חֲשִׁיבַת לְמַעְבַּד, עֲבִידֵי סְטָרָא דְקְדוּשָׁה. אֲזֵלָא וּמְשַׁטְטָא בְּכִמְהָ חֲיִילִין וְסְטָרִין דִּילָהּ וְחֲמַת כָּל אֲנוּן דְקָא מְשַׁמְשִׁי עֲרֻסִייהוּ בְּגִלּוּיָא דְגּוֹפִיֵהוּן לְנַהוּרָא דְבוּצִינָא, וְכָל אֲנוּן בְּנִין דְנִפְקִין מִתְּמָן הוּוּ נִכְפִין דְשָׂרוּ עֲלֵיהוּ רוּחִין מֵהוּא סְטָרָא אַחְרָא. וְאֲנוּן רוּחִין עֲרֻטִּילָאִין דְחֲיִיבִיא דְאַקְרוּן מִזִּיקִין וְשָׂרִיאַת בְּהוּ לִילִיָּת וְקִטִּילַת לוּן.

בֵּינָן דְּאַתְקַדְּשׁ יוֹמָא וְשִׁלְטָא קְדוּשָׁה עַל עֲלָמָא, הַהוּא סְטָרָא אַחְרָא אֲזַעֲרִית גְּרָמָה וְאַטְמַרְת כָּל לִילִיא דְשַׁבְתָּא וְיוֹמָא דְשַׁבְתָּא, בַּר מִן אֲסִימוּ"ן וְכָל כֶּת דִּילָהּ דְּאֲזִילֵי עַל שְׂרָגֵי בְּטְמִירוּ לְמַחְמֵי עַל גִּלּוּיֵי דְשַׁמוּשָׂא, וְלִבְתֵּר אֲטְמָרוּן גּוֹ נּוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא. בֵּינָן דְנִפְקַ שַׁבְתָּא, כִּמְהָ חֲיִילִין וּמְשַׁרְיִין פְּרַחִין וּמְשַׁטְטִין בְּעֲלָמָא, וְעַל דָּא אֲתַקֵּן שִׁיר שֶׁל פְּגָעִים דְלֹא יִשְׁלְטוּן עַל עַמָּא קְדִישָׁא. לֹאֵן אֲתֵר מְשַׁטְטֵי בְּהוּא לִילִיא. כִּד נִפְקֵי בְּבִהִילוֹ וְחֲשִׁבִין לְשִׁלְטָא בְּעֲלָמָא עַל עַמָּא קְדִישָׁא וְחֲמָאן לוּן בְּצִלוֹתָא וְאַמְרִין שִׁירְתָּא דָּא, וּבְשִׁירוֹתָא מְבַדִּילֵי בְּצִלוֹתָא וּמְבַדִּילֵי עַל הַכּוֹס, פְּרַחֵי מִתְּמָן וְאֲזִילֵי וּמְשַׁטְטֵי וּמְטָאן לְגוֹ מְדַבְּרָא. רַחֲמֵנָא לְשִׁיזְבֹן מִנִּיֵּיהוּ וּמִסְטָרָן בִּישָׂא.

אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה, תִּלְתָּא אֲנוּן גְּרָמִין בִּישָׂא לְגַרְמִיֵּיהוּ. חַד מָאן דְּלִיֵּט גְּרָמִיָּה. תִּנְיִנָּא מָאן דְּזָרַק נְהֵמָא אוּ פְרוּרִין דְּאִית בְּהוּ כְּזִית. תִּלְתִּיתָּא מָאן לְעַצְמָם: אַחַד - מִי שֶׁמְקַלֵּל אֶת עַצְמוֹ. הַשְּׁנִי - מִי שֶׁזּוֹרֵק לְחֵם אוּ פְרוּרִים שֵׁישׁ בָּהֶם כְּזִית. הַשְּׁלִישִׁי - מִי שֶׁמְדַלֵּק נֵר בְּמוֹצָאי שַׁבַּת בְּטָרֵם שְׂמִיעִים יִשְׂרָאֵל לְקַדְּשָׁה דְסִדְרָא, שְׂגוּרָם לֹאֵשׁ